

عنوان مقاله:

اثر همزیستی با قارچ میکوریزا و ازتوباکتر بر تحمل به شوری در گندم زراعی (*Triticum aestivum* L).

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی فیزیولوژی گیاهی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

فیروزه فیاض - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

مرتضی زاهدی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

سعید ترکش اصفهانی - گروه مدیریت مناطق خشک و بیابانی، دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور ارزیابی اثر همزیستی با قارچ میکوریزا و ازتوباکتر بر برخی صفات فیزیولوژیکی شاخص تحمل به شوری در دو رقم گندم (روشن و بهار) به صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان اجرا گردید. تیمارهای آزمایشی شامل سه سطح شوری آب آبیاری (شاهد، 75 و 150 میلی مولار کلرید سدیم) و چهار سطح تلقیح شامل عدم تلقیح، تلقیح با قارچ میکوریزا گونه *Funneliformis mosseae* و قارچ میکوریزا گونه *Rhizophagus intraradices* و تلقیح با ازتوباکتر (*Azotobacter* Sp.) بودند. نتایج بیانگر آن است تنش شوری باعث کاهش ارتفاع گیاه، محتوای نسبی آب برگ و شاخص پایداری غشاء گردید، به طوری که با افزایش سطح شوری، کاهش بیشتری در این صفات در رقم حساس بهار در مقایسه با رقم روشن مشاهده گردید. در اثر تلقیح گیاهان با قارچ های میکوریزا و ازتوباکتر ارتفاع گیاه، محتوای نسبی آب برگ و شاخص پایداری غشاء افزایش یافت و میزان این افزایش در گیاهان تلقیح شده با قارچ میکوریزا گونه موسه بیشتر بود. نتایج نشان داد که تلقیح گیاهان با قارچ میکوریزا و ازتوباکتر می تواند از طریق بهبود وضعیت آبی گیاه و کاهش تخریب غشای سلولی موجب افزایش مقاومت گیاه به تنش شوری گردد.

کلمات کلیدی:

گندم نان، محتوای نسبی آب برگ، شاخص پایداری غشا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/998105>

